

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete90
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

24 Aralık 2025 S.91

2

Çürümenin Merkez Üssü

En "dokunulmaz" ilan edilen kurumların içinden lağım kokuları yükseliyorsa, o "kutsal hareler" bürünmüş duvarların ardında işlenen suçlar, o korkunç ahlaki çöküntü, cezasızlıkla ödüllendiriliyor ve "karanlıkta bırakılıyor"sa, orada artık bir düzen değil, bir dağılıştır. Bu kokuşmuş düzenin alameti farikalarından biri, hatta en başta geleni, korkunç bir çürümenin ve yozlaşmanın dışavurumu olarak kadına yönelik şiddet ve cinsel saldırının ulaştığı düzeydir. En tepedekilerin, en "dokunulmaz" kurumların, en "kutsal" yapıların tel tel döküldüğü bir tecavüz ve cinsel istismar düzeni var karşımızda!

Devamı 2. sayfada...

2

Brüksel'de Yanan İsyan Ateşi

4

"19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız!"

8

"Düşünü Kurdukları Dünya İçin Mücadele Edeceğiz"

9

Cemil Yoldaş Ölümsüzdür!

11

Caracas Günlükleri - 4

Çürümenin Merkez Üssü

Manşet

Bir rejimin çürümesi, yalnızca ekonomik krizle ya da siyasal istikrarsızlıkla ölçülmez. Toplumsal yapıdaki çürümenin yaygınlaşması, başlı başına alarm zillerini çalmaya yeter.

En “dokunulmaz” ilan edilen kurumların içinden lağım kokuları yükseliyorsa, o “kutsal hareler” bürünmüş duvarların ardında işlenen suçlar, o korkunç ahlaki çöküntü, cezasızlıkla ödüllendiriliyor ve “karanlıkta bırakılıyor”sa, orada artık bir düzen değil, bir **dağılışı** vardır.

Bu kokuşmuş düzenin alameti farikalarından biri, hatta en başta geleni, korkunç bir çürümenin ve yozlaşmanın dışavurumu olarak kadına yönelik şiddet ve cinsel saldırının ulaştığı düzeydir. En tepedekilerin, en “dokunulmaz” kurumların, en “kutsal” yapıların tel tel döküldüğü bir tecavüz ve cinsel istismar düzeni var karşımızda!

Mecliste yıllardır süregelen ve “bir şekilde” üstü örtülen stajyer kızlara yönelik cinsel saldırı ve istismar, tek bir sapkın değil, çürümüş bir düzenin örgütlü suçudur!

Meclis, bu şatafatlı vitrin, genç kadınların bedenlerinin, emeğinin en aşağılık şekilde istismar edildiği, sömürüldüğü, ve kalın koruma şalıyla gizlendiği bu “kutsal mekan”, karşımızdaki düzenin nasıl bir çürümüşlük içinde olduğunu aynasıdır. Yıllardır süren saldırılar, bu saldırılara karşı soruşturmasızlık, cezasızlık ve sistematik sessizlik; bunun münferit değil **kurumsal bir suç** olduğunu açıkça göstermektedir.

Ekonomik çöküş ve toplumsal öfke büyüdükçe, egemenler şiddeti hem sokakta hem de kendi saraylarında yoğunlaştırır. Meclis’te yaşananlar, bu **devrimci bunalımın** en çıplak göstergelerinden biridir. Zaten bir **hiç** olan Meclis, ki bizzat milletvekilleri bunu kabul edip yüksek sesle dile getiriyorlar, kendi çürümüşlüğüne ve yozlaşmışlığını korumak için seferber oluyor! Meclis’teki istismar düzeni, kadının her alanda savunmasızlığa mahkum edildiği, saldırganların sistematik korunduğu kadın düşmanı düzenin damıtılmış halidir.

Çürüme derinleşiyor. Dağılışı hızlanıyor. Ancak bu aynı zamanda devrimin mayasıdır! Bu rezalet, nihai kavganın habercisidir!

Tekelci düzeni yıkıma dağılmaya sürükleyen bunalım, dinci faşist iktidarın koyu baskı düzeniyle birlikte toplumsal devrimi mayalıyor, süreci hızlandırıyor.

İşçilerin, emekçilerin, tüm ezilenlerin öfkesi büyüyor. Bu çürümeye karşı gerçek çözüm, düzenin makyajlanması değil, onu kökten yıkacak demokratik halk devrimidir.

Brüksel’de Yanan İsyan Ateşi

Editör

Lüksemburg Meydanı’nda Avrupa Parlamentosu binasına hücumla geçti eylemciler. Binayı taş, patates ve yumurta yağmuruna tuttular. Binanın camları kırıldı. Engel tanımadılar, polis barikatlarını aştılar.

Avrupa’da çiftçiler bir kez daha ayaklandı. Avrupa Birliği’nin (ve NATO’nun) kargahı olan Brüksel sokakları traktörlerle doldu taşı.

Çiftçiler öfkeliydi. **Mer-cosur anlaşması ile Latin Amerika’dan ucuz tarımsal ürün dışalımı** yapılacak olması, Avrupalı tarım üreticileri için bardağı taşıran son damla oldu. Lastikler yakıldı, polis barikatlarına yüklenildi, polisle çatışıldı.

Lüksemburg Meydanı’nda Avrupa Parlamentosu binasına hücumla geçti eylemciler. Binayı taş, patates ve yumurta yağmuruna tuttular. Binanın camları kırıldı. Engel tanımadılar, polis

barikatlarını aştılar. Tam bir öfke patlamasıydı. Bu arada ilginç bir ayrıntı da, akşam saatlerinde bu defa yoksul kitlenin sokaklara çıkarak o patatesleri toplayıp evlerine götürmeye başlamasıydı. Yoksulluğun, krizin resmidir bu dersek, abartmış sayılmayız.

Avrupa’nın çiftçi eylemleriyle sarsılması yeni değil. Hatta birileri “tarihin sonu”nu ilan ederken, **1994 yılında Brüksel’i istila eden çiftçi ordusu**, Avrupa’dan başlayıp Japonya’ya uzanan eylemler dizisine imza atıyordu. Bu yakınlar da da defalarca sokaklara aktılar, ayaklandılar. Geçen

Emperyalist mali sermaye, kendi büyümesini devam ettirebilmek için, başka şeylerin yanında, önce bağımlı ülkelerin tarımını ve doğasını yıkıma uğrattı. Arkasından sıra kendi ülke tarımına geldi.

sene Aralık ayında **Polonya, Fransa, Romanya, Hollanda, Belçika, Yunanistan, İtalya, İspanya, Moldova** gibi Avrupa'nın bir ucundan diğer ucuna yayılan çiftçi eylemleri dalgasına tanık olduk. Aynı dönemde **Türkiye'de Seydişehir'de çiftçi isyanı** patladı. Daha yakın zamanda ise **Yunan çiftçileri** tekrar sokaklara çıkmış, Selanik dolaylarında otoyolu işgal ederek ana ulaşım yollarını felç etmişti.

Kısacası, eylem ve isyanlarda sıçramalarla kesilen bir süreklilik olduğu göze çarpıyor. Üstelik bu eylemler belirli bir bölgeyle sınırlı değil, bir dalga halinde pek çok kapitalist ülkenin kıyılarını dövüyor. Bu durum, karşımızdaki olgunun geçici veya rastlantısal olmadığını, onu tetikleyen temel etkenin tüm kapitalist dünyada geçerli olduğunu kanıtlamaya yeter.

Çoğu yerde bir ayaklanma, bir isyan boyutuna ulaşan bu eylemlerin sonu sonuna gerçek nedeni emperyalist mali sermayenin bizzat kendisidir. Mali sermayenin organik bir bileşeni olarak "sanayi sermayesinin karı, tarımsal karı belirler." Bu nedenle, sanayi sermayesi, emek gücünün kendini yeniden üretimi için gerekli geçim araçlarının fiyatını sürekli aşağı çekme eğilimi gösterir. **Üretim araçlarının fiyatlarındaki**

artış, banka kredileri ve faizler, hükümet vergileri, üretim koşullarının giderek kötüleşmesi gibi daha bir dizi neden küçük tarla sahibini, emekçi köylüyü sürekli biçimde yıkıma sürükler.

Emperyalist mali sermaye, kendi büyümesini devam ettirebilmek için, başka şeylerin yanında, önce bağımlı ülkelerin tarımını ve doğasını yıkıma uğrattı. Arkasından sıra kendi ülke tarımına geldi. Vergilerle, tarım girdilerine getirdiği zamlarla tarımsal üretim zaten zora sokmuş bulunmaktaydı. **Bağımlı ülkelerden ucuza ithal ettiği tarımsal ürünlerle** kendi topraklarındaki işçi sınıfının geçim araçlarını ucuzlatmaya; böylece işçilerin ücret talepleri üzerindeki baskısını hafifletmeye çalıştıkça çiftçiler için yıkım kaçınılmaz oldu. Bugün bir ayaklanma biçimine dönüşen çiftçi eylemlerinin arkasındaki asıl ve kalıcı nedenler işte bunlardır. Kapitalist üretimin yasalarının emekçi köylüyü yıkıma götürmesii hareketin sürekliliğinin güvencesidir.

Marx'ın söylemiyle; "Köylülerin sömürüsü, sanayi proletaryasının sömürüsünden yalnızca sömürünün biçimiyle ayırt edilir. Sömürücü aynıdır: yani sermaye. Tek başlarına ayrı ayrı ele alınan kapitalistler, gene ayrı ayrı köylüleri, ipotekler yolu ile ve tefecilik yolu ile sömürürler. Kapitalist sınıf,

köylü sınıfını, devlet vergisi yolu ile sömürür. Mülkiyet sözü köylü için bir tılsımdır, sermaye şimdiye kadar bu tılsımla köylüyü büyülemiş ve bunu, köylüyü sanayi proletaryasına karşı kıskırtmak için bir bahane olarak kullanmıştır. Köylüyü, yalnız sermayenin çökmesi yükseltebilir, yalnız antikapitalist, proleter bir hükümet köylüyü ekonomik yoksulluğundan, toplumsal aşağılanmasından kurtarabilir."

Artık çiftçileri de harekete geçiren, ayaklanmaya iten devrimci durum dünyada egemen olgudur. İşçi sınıfının, ücretli emekçilerin, ezilen halkların yanı sıra, çiftçiler de ayağa kalkmış durumda.

Diğer taraftan, yıkılmakta olan egemenliklerini koruma amacıyla her tür çılgınlığı yapmaya hazır olan emperyalist mali sermayenin tüm insanlığı adım adım nükleer bir toptan imha savaşına sürüklediği günümüz koşullarında, bizzat emperyalist merkezlerde **yükselen çiftçi (emekçi köylü) isyanları, aynı damardan beslenen işçi eylemleriyle, kadın ve gençlik isyanlarıyla birlikte,** yaklaşmakta olan kıyameti engelleyebilecek temel toplumsal dinamiktir. Yüzyıl önce söylendiği gibi, ya toplumsal devrimler savaşları engeller ya da savaşlar devrimlere yol açar! Bugün bu belgi hiç olmadığı kadar günceldir.

"19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız!"

İHD, 19 Aralık Katliamı üzerine taleplerini ise şöyle sıraladı:

Katliamın tüm faillerinin yargılanması,

Tecrit ve izolasyon uygulamalarına son verilerek F Tipi, Yüksek Güvenlikli, S Tipi ve Y Tipi hapisanelerin kapatılması,

İdare ve Gözlem Kurullarının kaldırılması,

İşkence ve kötü muamelenin sona erdirilmesi ve etkin soruşturma yürütülmesi,

Mahpusların sağlık, iletişim ve sosyal haklarının eksiksiz sağlanması,

Ağır hasta, engelli ve ileri yaştaki mahpusların başta olmak üzere tüm hasta mahpusların tahliyesi.

İHD İstanbul Şubesi Hapishaneler Komisyonu, 19-22 Aralık Zindan Katliamı'nın 25. yılında, eski Bayrampaşa Zindanı önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

19 Aralık'ın İHD tarafından "Cezaevlerinde İnsan Hakları İçin Mücadele ve Dayanışma Günü" ilan edildiği söyleyenecek, 19 Aralık 2000'de F Tipi zindanları protesto eden tutsaklara yönelik 20 hapisanede eş zamanlı operasyon düzenlendiği hatırlatıldı. Üç gün süren operasyonlarda 30 tutsak ve 2 kamu görevlisi olmak üzere 32 kişinin yaşamını yitirdiği, yüzlerce tutsağın yaralandığı ifade edildi.

Açıklamada, operasyonda kimyasal gazların kullanıldığı, bu olayın da ilişkin etkin biçimde soruşturulmadığı, sorumlu kamu görevlilerinin yargılanmadığı belirtilerek 19 Aralık

katliamına ilişkin davalardan biri olan 17 Kasım 2025'te Bakırköy 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nin zamanaşımı gerekçesiyle düşme kararı verdiği hatırlatılarak, bunun cezasızlık politikasının bir parçası olduğu vurgulandı.

İHD, 19 Aralık'tan bugüne tecrit sisteminin daha da ağırlaştığını, F Tipi zindanların yanı sıra Yüksek Güvenlikli, S Tipi ve Y Tipi zindanlarda izolasyonun derinleştirildiğini ifade etti.

"Kuyu tipi" olarak adlandırılan zindanlarda tutulan birçok tutsağın tecrit ve hak ihlallerine karşı açlık grevinde olduğu, bu sürecin dernek tarafından takip edildiği aktarıldı.

Açıklama 19 Aralık Katliamı'nın unutulmayacağını ve hapisanelerdeki hak ihlallerine karşı mücadelenin sürdürüleceği vurgulanarak sona erdi.

Basel 19 Aralık için Eylemdeydi

Geçtiğimiz haftalarda Avrupa'da kurulan Devrimci Tutsaklarla Dayanışma Platformu, 21 Aralık Pazar günü İsviçre Basel'de 19 Aralık'ı anmak ve kuyu tipi hapisanelerin kapatılması için eylemdeydi.

Mücadele Birliği Platformu, İTİF, TSP, PDD, İDHF, ATİK, Bir-Kar'ın oluşturduğu platform, ClaraPlatz Meydanında toplandı. "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Kuyu Tipleri Kapatılsın" ve "Politik Tutsaklara Özgürlük" sloganlarının atıldığı açıklamada cezaevlerinin fiziki baskının en yoğun uygulandığı alanlar olduğu vurgulandı.

Türkiye'de zindanlar tarihinin kanlı bir geçmişi sahip olduğu hatırlatılan açıklamada, Diyarbakır 5 No'lu, Metris, Mamak, Ulucanlar ve 19-22 Aralık 2000 hapisane katliamları ve zindanlarda süren savaşıma dikkat çekilerek, bugün Türkiye'de 1.412 hasta tutsak olduğu, son 25 yılda da 2.670 kişinin zindanlarda fiziksel saldırı veya tedavilerinin engellenerek yaşamını yitirdiği söylendi.

Kuyu tipi olarak adlandırılan S ve Y Tipi cezaevlerinin ağırlaştırılmış tecrit mekanları olduğu söylenen açıklamada, "Kuyu tipi hapisaneler ağır tecrit hapisaneleridir. Havalandırması olmayan tekli hücre sistemine dayalı bu hapisanelerde tutsaklar günün büyük kısmında kapalı tutulmaktadır. Zaten tecrit ve tretmanla ağır baskıya dayalı infaz yasası, bu hapisanelerle birlikte daha da ağırlaştırılmaktadır" denildi.

"Kuyu tipi hapisanelerde devrimci tutsaklar, havalandırması olmayan tek

kişilik hücrelere kapatılmakta, insan yüzü görmemekte ve günün büyük bölümünü kilitli alanlarda geçirmektedir. Kitaplara, yayınlara ve gündelik insani sohbetlere erişim gibi en temel haklar sistematik biçimde engellenmektedir." denilen açıklama, "Devrimci irade teslim alınamaz, kuyu tipi hapisaneler derhal kapatılmalıdır" denilerek sona erdi. Eyleme IGA ile Dem-Kurd de destek verdi.

Kuyu Tiplerine Karşı Mücadeleyi Yükseltelim

"İdare ve Gözlem Kurulları tarafından keyfi iletişim, kitap ve yayın yasakları uygulanıyor. Bu uygulamalar kuyu tipi cezaevlerinin kurulma amacını açıkça ortaya koyuyor. Bu koşullarda bırakın bir insanın yaşamasını, hücreye konulan bir çiçeğin bile solacağı bir ortamdan söz ediyoruz"

"19 Aralık'tan Kuyu Tiplerine Direniş Sürüyor!" şiarıyla Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda kitlesel basın açıklaması yapılarak insanlık dışı uygulamaların giderek arttığı kuyu tipi zindanların kapatılması istendi.

Kuyu gelen Tipleri Kapatılsın İnişiyatı'nın çağrısıyla Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda bir araya gelen kitle, "kuyu tipi" olarak adlandırılan yüksek güvenlikli zindanların kapatılmasını talep etti. Eylemde, bu zindanlardaki ağır tecrit koşulları ve hak gaspları protesto edildi.

Eylemde ilk sözü Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) avukatlarından Yağmur Kavak aldı. Kavak, 19 Aralık Cezaevi Katliamı'nda yaşamını yitirenleri anarak, Adalet Bakanlığı tarafından kamuoyundan gizli biçimde hayata geçirilen kuyu tipi zindanlarında süregiden açlık grevlerini hatırlattı. Aralarında müvekkillerinin de olduğu devrimci tutsakların sağlık durumlarına dikkat çeken Kavak "Müvekkillerimiz, insanlık onuruna aykırı biçimde inşa edilen ve işletilen kuyu tipi hapishanelerin kapatılması, bu cezaevlerinde tutulan herkesin başka cezaevlerine sevk edilmesi talebiyle açlık grevindeler. Bizler de avukatları ve yol arkadaşları olarak bu talepleri sahipleniyoruz" dedi.

Kuyu tipi cezaevlerinin mimarisi ne ve koşullarına da değinen Kavak, bu cezaevlerinde havalandırmaların

yalnızca birkaç adımlık alanlardan ibaret olduğunu, duvarların metrelerce yüksek ve yapıların üç katlı şekilde inşa edildiğini ifade etti. Kavak, "Tamamen tecrit ve izolasyona dayalı bir sistem uygulanıyor. Mahpuslar ya tek kişilik hücrelerde ya da tüm yaşam alanı kameralarla izlenen üç kişilik hücrelerde tutuluyor. Günde yalnızca bir buçuk saat havalandırmaya çıkarılıyorlar" diye aktardı.

Kavak, kitap ve yayınlara erişimin ciddi biçimde kısıtlandığını, dergi aboneliklerinin reddedildiğini, görüş taleplerinin aylarca yanıtız bırakıldığını belirterek, "İdare ve Gözlem Kurulları tarafından keyfi iletişim, kitap ve yayın yasakları uygulanıyor. Bu uygulamalar kuyu tipi cezaevlerinin kurulma amacını açıkça ortaya koyuyor" dedi.

"Bu koşullarda bırakın bir insanın yaşamasını, hücreye konulan bir çiçeğin bile solacağı bir ortamdan söz ediyoruz" diyen Kavak, kuyu tipi cezaevlerinin yalnızca devrimci mahpuslar için değil, toplumun farklı kesimlerinden insanlar için de uygulandığını vurguladı. Kavak, avukat Mehmet Pehlivan'ın, bir mizah programındaki şaka nedeniyle tutuklanan gençlerin ve Leman dergisi çalışanlarının da bu cezaevlerinde tutulduğunu hatırlattı.

Yüksek yargı kararlarının dahi bu zindanları insanlık onuruna aykırı bulduğunu hatırlatan Kavak, "Kuyu tipi hapishaneler derhal kapatılmalı, tutsakların talepleri derhal kabul edilmelidir. Bizler bu mücadelenin takipçisi olmayı sürdüreceğiz" dedi. Açıklama-

da, 25. yıldönümünde bulunan 19-22 Aralık 2000 cezaevi operasyonlarının bu sürecin bugünkü kuyu tipi zindanların politikalarının temelini oluşturduğu ifade edildi.

Açıklamada, F Tipi cezaevleriyle başlatılan tecrit politikasının bugün S Tipi, Y Tipi, Yüksek Güvenlikli Cezaevleri ve kuyu tipi zindanlar aracılığıyla devam etmekte olduğu vurgulandı. Bayrampaşa Cezaevi davasının zaman aşımına uğratılmasının, cezasızlık politikasının bir örneği olduğu OHAL ve pandemi süreçleriyle birlikte siyasi tutsakların kazanılmış haklarının geri alındığı, hasta mahpusların tedaviye erişiminin engellendiği, infaz yakmalarının ve keyfi disiplin uygulamalarının yaygınlaştırıldığı dile getirildi.

Kuyu tipi zindanların mimari ve işleyiş olarak mutlak tecride dayandığı belirtilen açıklamada, mahpusların güneş görmeyen hücrelerde tutulduğu, havalandırma sürelerinin kısıtlandığı ve görüş haklarının çeşitli gerekçelerle engellendiği ifade edildi. Bu uygulamaların tutsakları fiziksel ve psikolojik olarak çökertmeyi amaçladığı vurgulandı.

Açıklamanın sonunda, kuyu tipi zindanlarda tutulan tutsakların açlık grevleri ve fiili direnişlerle bu uygulamalara karşı çıktığı hatırlatılarak, "Tutsakların talepleri meşru ve haklıdır. Kuyu tipi hapishaneler kapatılana ve tüm politik tutsaklar özgür bırakılana kadar mücadele sürecektir" denildi.

“Hayata Dönüş”ün Yıldönümünde Bakırköy’de Baskın

19 Aralık ‘Hayata Dönüş’ Operasyonu’nun yıl dönümünde Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi’nde siyasi tutsakların kaldığı koğuşlara robokoplu askerlerle baskın düzenlendi, koğuşlar zorla boşaltıldı

Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi’nde yaşanan hak ihlalleri, baskılar hız kesmeden sürerken, bunlara 19 Aralık günü B-4 koğuşuna yapılan baskın damgasını vurdu.

Cezaevi idaresi Kasım ayında koğuşların birleştirileceğini söylemişti. Bu hafta da yurtsever kadın tutsakların bulunduğu koğuş “tadilat” bahanesi ile boşaltılmak istendi. Kadınlar bu kararı kabul etmedi ve odalarından çıkmaları halinde yeniden B4 koğuşuna dönemeyeceklerinin kendilerine söylendiğini dile getirdiler. Tüm itirazlara rağmen, katliamın yıldönümünde sabah 09.00 itibarıyla cezaevi müdürü B-4 koğuşunun boşaltılması için haber gönderdi, 11.00 civarında da cezaevi müdürü, infaz memurları ve yaklaşık 50 kişilik robokoplu güvenlik gücü koğuşa girdi. Saldıracakları ihtimali yaratılarak psikolojik baskı ve gözdağı verilen tutsaklar, bu tehdidin 19 Aralık günü yaşanmasına da dikkat çekti.

Cezaevi müdürü robokoplu güçleri göstererek “Devletin büyüklüğünü böyle göreceksiniz, hemen çıkın yoksa zorla çıkarırız” diyerek askerler ve infaz memurlarının koğuşa girerek eşyaları boşaltmaya başladığı öğrenildi. Bu süreçte dışarıyla iletişimin kesilmesi amacıyla telefon kabinlerinin kapatıldığı, avukat görüşmelerinin ise “teknik arıza” gerekçesiyle engellendiği öğrenildi. Öğleden sonra cezaevine giden bir başka avukata ise taşınma işlemi yapıldığı söylenerek saat 16.00’ya kadar hiçbir görüşmeye izin verilmediği söylendi.

Taşınma sırasında sandalyeler ve dolaplar yeni koğuşa götürülmedi, siyasi tutsaklar çıkarılır çıkarılmaz

koğuşa adli tutsakların yerleştirildiği öğrenildi. B-4’teki kadın tutsakların taşındığı B-3’ün koşullarının son derece kötü olduğu, elektrik tesisatının tadilatının yapılmadığı, çatının akıttığı, duvarların döküldüğü ve musluklardan kirli su aktığı öğrenildi.

İstanbul Barosu İnsan Hakları Merkezi, Ceza İnfaz Sisteminde Sivil Toplum Derneği, Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi, Marmara Tutuklu Ve Hükümlü Aileleri İle Yardımlaşma Derneği, Özgürlük İçin Hukukçular Derneği, Toplum Ve Hukuk Araştırmaları Vakfı saldırı sonrası tutsaklarla görüşme gerçekleştirdi. Görüşmeye ilişkin yapılan açıklamada “Tutsaklar Kasım ayında iki koğuşu birleştirilmesi ile ilgili idare ile bir görüşme gerçekleştirmiştir. İdare, koğuşun boşaltılmasının tadilat nedeniyle değil adli koğuşların kalabalık olması nedeniyle istendiğini söylemiş, anlaşmaya varılarak Aralık ayı sonunda koğuşu boşaltma kararı alınmıştır.” denildi.

19 Aralık sabahı saat 09.00’da, teknik bir arızayı onarmak gerekçesiyle bir ekibin koğuşa girip telefon kabinlerini kilitleyerek koğuştan ayrıldığı, sonrasında müdürün koğuş temsilcisini odasına çağırdığı, temsilci koğuşa döndükten sonra 50 kadar robokoplu asker ve 50 kadar gardiyanın koğuşa girdiği, tehditler savurduğu anlatılarak “Mahpuslar, bunun

bir saldırı hazırlığı olduğunu düşünerek hasta mahpusları koğuş dışına çıkarılmış ve koğuş boşaltma sürecine ilişkin diyalog yolunu sürdürmüştür. Sonuç olarak, beş mahpus koğuşta kalarak tüm eşyaları toplamakla görevlendirilmiş; diğer mahpuslar ise Robocop kıyafetli personelin arasından geçirilerek başka bir koğuşa götürülmüştür. Hâlihazırda mahpusların kendi imkânlarıyla satın aldıkları eşyaların önemli bir kısmı idare tarafından kendilerine teslim edilmemiştir.” denildi.

Açıklamada saldırı ve hapishane koşullarını konuşmak üzere idareyle görüşme talep edildiği ancak görüşme sağlanamadığı, bu nedenle taleplerin kamuoyu aracılığıyla dile getirildiği belirtildi. Talepler şu şekilde sıralandı:

- Hapishanelerin sivil toplum kuruluşlarının denetimine açık hale getirilmesi
- Tüm mahpuslar için insan onuruna yaraşır yaşam koşullarının sağlanması
- Mahpuslara yönelik yıllardır süregelen psikolojik ve diğer her türlü şiddet ile keyfi uygulamalara son verilmesi
- Temel ihtiyaçlara erişimin güvence altına alınması
- Hukuksuz biçimde el konulan eşyaların derhal mahpuslara teslim edilmesi

Zindan Savaşları'ndan Kuyu Tiplerine Mücadele Sürüyor

19-22 Aralık zindan savaşlarının üzerinden 25 yıl geçti. 20 cezaevine eş zamanlı düzenlenen saldırılarda aralarında Murat Ördekçi'nin de olduğu 28 devrimci tutsak katledildi, yüzlercesi sakat bırakıldı. Bu katliam saldırısı, faşist devletin o dönemki en yetkili ağzı tarafından **"Hayata Dönüş"** olarak isimlendirilmişti. *"İçeriyi susturmadan, dışarıyı susturamayız"* diyerek emperyalist efendilerinden aldıkları destek ile kimyasal silahlar dahil en ağır silahlar hatta ağır iş makineleri kullanılarak gerçekleşen katliamda, faşist devlet 4 gün boyunca devrimci tutsakları teslim alamadı. Bedenlerini, yüreklerini ve devrimci iradelerini ortaya koyarak eşitsiz bir savaşa girişenlerin haklı davası tarihe kazındı.

Bu katliama ait hiçbir soruşturmadan ceza çıkmadığı gibi, devam eden son **Bayrampaşa katliamı davası** da zaman aşımına uğratarak sümenaltı edildi. Katliamın ardından yıllara yayılan ölüm oruçları ve emekçi semtlerde, sokaklarda süren mücadele ile tutsaklar bu savaşın kazananı oldu. **Aysun Bozdoğan ve Sibel Sürücü'nün de aralarında olduğu 122 devrimci**, bu Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzleşti. 19 Aralık Katliamı ve devamındaki Ölüm Orucu eylemi, faşizmin devrimcilere diz çöktüremeyeceğini Türkiye Kürdistan işçi sınıfına ve emekçilere ilan etmiş oldu.

F Tipi saldırısının üzerinden on yıllar geçmiş olsa da, hemen her gün zindanlardan yeni bir hak gaspı, işkence haberi duyuyoruz. **Zindanlarda tedavisi engellenen hasta tutsaklar, onlarca yıl zindanda tutsak kalmış tutsakların infazlarının yakılması, keyfi disiplin cezaları, baskınlar, saldırılar, kitap ve yayın yasakları, ölümler** zindanların bir gerçekliği olarak karşımıza çıkıyor.

F tipleri ile teslim alamadıkları devrimci tutsakları, "yeni tip" diye adlandırdıkları (YGC, Y, S Tipi) toplum genelinde kuyu tipi hücrelerle teslim almaya çalışıyorlar. Faşizmin bu yeni saldırısı mutlak tecride dayanan, tutsakların güneşi dahi göremediği, havalandırmaya sadece bir saat çıkabildiği, hücrelerde tek tutulduğu hem diğer tutsaklardan, hem de toplumdan izole edildiği bir mimariye sahip. Bu yeni saldırılara karşı birçok kuyu tipi hapishanede tutsaklar açlık grevi ve fiili eylemler biçiminde direniyorlar.

Tarih boyunca devrimci fikirler ne zaman maddi bir güce dönüşse, bu görüşleri benimseyen toplumun öncüleri egemen güçler tarafından toplumdan tecrit edilmeye, hapsedilmeye çalışılmıştır. Bundan bin yıl önce toplumların öncülerini kalelerin dibindeki zindanlara atıyorlardı, bugün de yeni tip dedikleri kuyu tipi zindanların dibine atmaya çalışıyorlar. Ama nafile, **devrimci fikirlerin vakti gelmişse, onun ileriye yürüyüşünü kimse durduramaz**. Sermaye sınıfının ve onun zor aygıtının 100 yılı aşkın süredir yenemediği de budur. Sıçramalı biçimde 80'lerin sonlarından bugünlere gelişen devrimci iç savaşta zindanlar mimari, teknik, idari olarak geliştirilse de, bütün bir toplumu ve işçi sınıfının, Kürt halkının öncülerini teslim alamadı. Tutsakların özgürlüğü sorunu geçmişte olduğu gibi bugün de faşizmin yıkılması, halk iktidarının kurulması ile çözülecektir.

Yıkılmakta olan emperyalist kapitalist sistem, dünyanın her yerinde ayaklanmalarla, isyanlarla sarsılıyor. Yaşadığımız topraklar Gezi'den 19 Mart'a geçen 12 yıllık sürede onlarca grev, isyan ve halk ayaklanmaları ile sarsıldı. Emekçi haklara baskı, kan, gözyaşı dışında hiçbir şey sunamayan, gençliğe geleceksizlik ve çürüme dışında hiçbir şey vaat etmeyen, işçi sınıfına açlık ve sömürü dışında hiçbir şey sunmayan, kadınları ezilenin ezileni konumuna iten emperyalist kapitalist dünya yıkılmaya mahkumdur.

19-22 Aralık'tan kuyu tiplerine devrimci tutsaklar, zindanlarda mücadele etmeye devam ediyor. Bugün bütün bir toplumu tecrit altına almak, kuyu tipi hapishaneler saldırıları ile yıldırma isteyen **faşizme karşı tutsakların sesi olmak, onların mücadelesini dışarıya taşımak bizlerin görevidir**. Şimdi sermaye egemenliğine ve faşizme karşı devrimci tutsaklarla eyleme dayalı köprüler kurma, onlara yönelen saldırıları boşa düşürme ve kavgayı yükseltme zamanıdır!

Devrimci Tutsaklar Teslim Alınamaz!

19-22 Aralık Katliamının Hesabı Sorulacak!

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

Kuyu Tipleri Kapatılsın!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

19 Aralık 2025

“Düşünü Kurdukları Dünya İçin Mücadele Edeceğiz”

Özgür basın emekçileri, geçen yıl katledilen gazeteciler Cihan Bilgin ve Nazım Daştan'ı andı.

Özgür Basın emekçileri Cihan Bilgin ve Nazım Daştan'ın katledilmesinin birinci yılında (19 Aralık) Mezopotamya Kadın Gazeteciler Derneği (MKG) ve Dicle Fırat Gazeteciler Derneği (DFG) öncülüğünde İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul şubesinde bir basın açıklaması düzenlendi.

Yeni Yaşam Gazetesi çalışanı Saliha Aras'ın okuduğu basın metninde, 19 Aralık'ı 20 Aralık'a bağlayan gece Gülistan Tara ve Hêro Bahadîn'den sonra Nazım ve Cihan'ın ölüm haberini aldıkları hatırlatılarak “Onları katledenler, o gün onların gazeteci olmadıklarını iddia ettiler. Oysa Nazım

ve Cihan'ın geçtiği haberlere, gazeteciliklerine herkes gibi bizler de günlerce tanıklık ettik” denildi.

Aras “Bizler Nazım'ı kah Tışrîn Barajı'nda, kah sivilleri hedef alan saldırılara fotoğraf makinesini çevirirken gördük. Yine Cihan, yerle bir edilmiş kentleri gösterirken tam da hakikatin sesi, mesleğinin gereğini yapıyordu. Onlardan geriye parçalanmış bir araçtan kalan fotoğraf makineleri de bunun en büyük kanıtıydı” dedi.

“Düşünce ve İfade Özgürlüğü” sıralamasında her yıl daha da geriye gidildiğini ifade eden Aras bütün yargı kışkacına rağmen gerçekleri dile getirmeye devam edeceklerini vurgulayarak, gazetecilere yönelik

saldırının en önemli boyutunun halkın haber alma hakkını gasp etmek, halkı habersiz, iktidarların insafına bırakmak olduğunu belirterek “Bu yüzden her yıl onlarca gazeteci ya yargılanıyor ya tutuklanıyor. Hesapları engelleniyor, haberlere erişim engeli getiriliyor. Hedef gösteriliyor ya da Hakan Tosun gibi şüpheli şekilde hayatını kaybediyor. Bizler ne katledilen arkadaşlarımızın hesabını sormaktan ne de hakikat için habercilik yapmaktan vazgeçeceğiz” dedi.

Özgür bir ülkede özgürce haberler yapacakları güne kadar da görevlerinin başında olmaya devam edeceklerini vurgulayan Aras “Mahkeme salonlarında dediğimiz gibi gazetecilik suç değildir ve gazeteciler de ‘terörist’ değildir. Buradan bir kere daha Nazım ve Cihan'ın gazeteci olduğunu dile getirirken her ne olursa olsun düşünüy kurdukları dünya için mücadele edeceğimizin de sözünü vermek istiyoruz” dedi.

Geçtiğimiz yıl düzenlenen anma açıklaması sırasında tutuklanan ve tahliye olan gazeteciler Serpil Ünal, Pınar Gayıp da gazeteciler olarak katledilen gazeteciler Hero Tara, Gülistan Bahadîn, Cihan Bilgin ve Nazım Daştan başta olmak üzere katledilen gazetecileri anarak, onların kalemeleri kameraları olmaya, gerçekleri halklara iletmeye devam edeceklerini belirtti.

Baskılara Karşı Mücadele Sürecek

19 Aralık günü Devrimci Öğrenci Birliği'nden (DÖB) öğrencilerin de olduğu Eskişehir üniversite öğrencileri, İzmir de tutuklanan 4 sıra arkadaşlarının serbest bırakılması talebini yükseltmek için Anadolu Üniversitesi Merkez Kapısında toplandı.

Anadolu Üniversitesi Merkez Kapısında başlayan yürüyüş, Kanatlı AVM önünde yapılan basın açıklamasıyla sona erdi. Öğrenciler, geçtiğimiz günlerde tutuklanan arkadaşlarının derhal serbest bırakılmasını ve 19 Mart'ta başlayan mücadelelerini, baskı ve tutuklamalara rağmen sürdüreceklerini vurguladı.

“19 Mart'ın üzerinden dokuz ay geçti. Ancak iktidarın sokakta büyüyen isyana, eşitlik ve özgürlük talebine duyduğu korku hâlâ ilk günkü kadar taze. Unuttukları bir gerçek var: Devletin yargı ve

zor aygıtlarıyla sürdürülen burjuva sınıf egemenliğinin karşısında, milyonların geri alacağı yaşamları, özgürlükleri ve gelecekleri vardır.” denilen açıklamanın devamında, “Bugün arkadaşlarımız yalnızca tutuklanmakla kalmamakta, devrimcileri yaşamdan koparmayı hedefleyen kuyu tipi hapisanelere mahkum edilmek istenmektedir. Bu hapisaneler bir infaz modeli değil, tecrit ve sindirme politikasıdır.” şeklinde devam edildi.

Kanatlı AVM önünde yapılan açıklamanın sonunda öğrenciler, aynı gün İstanbul ve Ankara'da gözaltına alınan sıra arkadaşlarıyla dayanışma içinde olduklarını belirterek, baskılara gözaltılara rağmen mücadeleden bir adım geri atmayacağını söyleyerek eylemi sonlandırdılar.

Cemil Yoldaş Ölümsüzdür!

Eski Tariş işçisi, Seyit Konukların yoldaşı Cemil yoldaşımız son yıllarını kanserle mücadele ederek geçirmişti. Yoldaşımız bu mücadeleyi 20 aralık günü kaybederek hayata veda etti.

Cemil Kusur yoldaşımızı kaybettik. Eski Tariş işçisi, Seyit Konukların yoldaşı Cemil yoldaşımız son yıllarını kanserle mücadele ederek geçirmişti. Yoldaşımız bu mücadeleyi 20 aralık günü kaybederek hayata veda etti.

Samsun Bafra doğumlu 68 yaşındaki yoldaşımız, 1970'li yılların sonlarında İzmir'e işçi olarak gelmişti ve Tariş fabrikalarında işe başlamıştı. Tariş eylemleri patlak verdiğinde Cemil yoldaş Seyit Konuklarla tanışmış, bu topraklarda devrimin olacağına inanmış ve kalan ömrünü her yerde her koşulda devrimcilere yardımcı olarak, onlarla omuz omuza yaşamaya karar vermişti.

İzmir'den sonra İstanbul'a taşınan Cemil yoldaş, yaklaşık 15 yıl Gazi Mahallesi'nde yaşadı. Cemil yoldaş burada genç yoldaşlarının her ihtiyacında yardıma koşmuş, ilerleyen yaşına rağmen gücü yettiğince tüm etkinliklere, eylemlere katılmaya çalışmıştı.

Yüreği devrimle, devrimcilerle atıyordu.

Son dönemlerin en acımasız katili olan kanser hastalığı onu da buldu. Mücadele etmekten vazgeçmedi. Tedaviler, ilaçlar, ameliyatlar, hastane süreçleri onu yıldırmadı. Kasım ayından bu yana durumunu ağırlaşan ve hastanede kalan yoldaşımız, daha iki gün önce dahi kendisini ziyaret eden yoldaşının "daha devrim yapacağız" sözüne yumruğunu kaldırarak cevap veriyordu.

Eski Tariş işçisi, Seyit Konukların yoldaşı Cemil yoldaşımız 20 Aralık akşamı yaşama veda etti. Cenazesi 21 Aralık pazar günü yapılan törenle

yoldaşımız, ailesi ve yoldaşları tarafından Çavuşbaşı Bakla Mezarlığına defnedildi. Cemil yoldaş toprağa verildikten sonra yoldaşları mezarının başında saygı duruşu ve anma yaparak ona, nam-ı diğer Cemil abimize veda ettiler.

Kavgası ve mücadelesi genç yoldaşlarının omuzlarında yükselecek.

Düzenlenen törende konuşan yoldaşlarımız şunları söyledi:

"Osman yoldaş şöyle derdi; 'baş-lar yukarı işçi arkadaş / yürü faşizmin

açtı. Onlarla birlikte orada bir komite oluşturduk. Bir işçi komitesi oluşturmuştuk...

Dolayısıyla Cemil yoldaştan ben çok şey dinledim 13 Mart Savaşçılarına, Seyit Konuklara, Necati Vardarlara, İbrahim Ethem Coşkunlara ilişkin. O Seyit Konukla aynı fabrikada çalışıyordu... Tariş direnişini örgütleyen yoldaşlarımızın yoldaşıydı Cemil yoldaş. Doğal olarak İzmir'den başlayan yolculuğumuz önce Gazi'ye Gaziden bir müddet Antalya'ya, Antalya'dan tekrar buraya geldi.

Ekonomik gücünü her zaman işçi sınıfına, emekçilere, işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele eden devrim savaşçılarına açtı. En son günü onunla sağlıklı iken beraberdik. Tesadüfen bir parkta karşılaşmıştık.

Cemil yoldaş namuslu bir işçi idi. Proletaryanın davasına hep bağlı kaldı. Leninist partinin hep paralelinde yürüdü. Gücü ve yeteneği ölçüsünde devrime katkıları sundu.

Hastanede onu ziyaret ettiğimde 'yoldaş dedim sakın bir

yere ayrılma, seninle daha yapacak çok işimiz var. Devrim bizi bekliyor. Daha devrim yapacağız, onun için sakın bir yere gitme.' Güldü, yumruğunu sıktı, 'direniyorum yoldaş,' dedi.

İnançla, bilimsel sosyalizme, komünizme olan inancıyla ölümsüzleşti. Bu yönüyle gerçekten de proletaryanın tarihinde sınıf tarihinde kendine bir yer edindi. Onu her zaman saf, temiz bir işçi, emektar bir yoldaş olarak hatırlayacağız. Çünkü o kendisini proletarya

üstüne üstüne / kapitalizmin emperyalizmin üstüne üstüne yürü / yığınlağa sakın kapılma / şanlı kızıl bayrağı burjuvazinin burçlarına dikene dek / yürü... Ben ondan bu sözü miras olarak aldım ve bütün ölümsüzleşen işçi yoldaşların anısına söyleme hakkını da ondan almıştım. Onun için bunları söyleyebiliyorum.

Cemil yoldaş ben ilk İzmir'de tanışmıştım. İzmir Ayışığı'nın çalışması sırasında Ayışığı'na gelmişti ve orada tanıştık. Daha sonra evine gittik. Evini açtı bize. Başka yoldaşlara da evini

partisinin yanında konumlandırarak proletaryanın devrim tarihine kendisini armağan etti. Onu saygıyla anacağız."

"İstanbul'a geldiği ilk günden itibaren tanışıyoruz kendisiyle. Tariş işçisi olmaktan ve Seyit Konuk ile tanışıyor olmaktan Seyitlerin onun evinde kalmış olmalarından kaynaklı ömür boyu bununla gurur duydu. Ve o gururla yaşadığı her zaman. Hatta bir belgesel çekiminde kısa bir röportajda bile bunu anlatıyordu. Tariş eylemi sırasında Seyitlerin ona verdiği işi ve yaptıklarını anlatıyordu.

19 Aralık 2000 cezaevleri operasyonunun yıldönümünde 20 Aralık'ta vefat etti Cemil abi. Maaşını aldığı zaman hemen ilk günler mutlaka bizleri bulup bu parayı cezaevine gönderin, bunu ailesi para yatıramayan yoldaşlara yatırsın, Nurettin'e gönderin derdi.

O parayı bir şekilde cezaevleri için bize ulaştırırdı. En son, üç ay önce beni aradığında 'artık büroya gelemiyorum, hastalığım ilerledi. Midem daha kötü,' haberiniz olsun demişti.

Cemil abi, bizim için her zaman işçi dostu, emekçi dostu, yoldaş, Mücadele Birliği'nin yoldaşı, dostu oldu. Kendisini her zaman yoldaş olarak gördü ve öyle de kalacaktır. En çok sevdiği sloganlardan biri de 'Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emegin Olacak!' sloganıdır."

"Onu ya da onun gibi arkadaşları gördüğümde hep şunu hatırlarım. Onların mücadeledeki yaşları benim yaşımdan büyük. Bu inanılmaz bir süre. Yani Türkiye gibi mücadelenin çok zor olduğu ağır bedellerle yürütülen bir mücadelede bir insanın öyle ya da böyle bu mücadelede kalması gerçekten saygı uyandıran bir yanı. Diğer yanı bir hareket ancak böyle neferler yetiştirebiliyorsa güçlüdür. Gerçekten güçlüdür ve yenilmezdir. Çünkü doğruları söylemek, ideolojik hattınızın çok iyi olması yetmez. Topluma öncü ve önder insan-

lar çıkarmanız gerekiyor, işçi sınıfının öncüleri.

Cemil yoldaş gibi birini bir fabrikaya, bir iş sahasına gönderdiğinizde gittiğinde o saygıyı görecektir. Onlar doğal liderlerdi. O özelliklerini annelelerinden doğduklarında almadılar. Elli yıllık tarihin onların hayatında somutladığı şeylerdir bunlar. O yüzden de böyle yoldaşları yıldızlara yollarken, hepimizin son randevu yeri yıldızlarda buluşmak, oraya yollarken de Denizlerin, Seyitlerin yanına gönderiyoruz. Ve Cemil abi de elinde Denizlerin bayrağı ile gidiyor. Seyitlerin bayrağı ile gidiyor.

Biz de onu gülümseyen yüzüyle hatırlayacağız. **Hangi kuruma girerse girsin Cemil abinin yüzünde bir gülümseme vardır. Yoldaşlarını görmenin getirdiği sıcaklıkla. Bence onu en çok böyle hatırlamalıyız. Bir de son nefesini verirken bile sıkıdığı yumruğu ile.** Yaşamı boyunca o yumruğu hiç gevşetmedi. Buradan bir kez daha kendisine sevgi ve selam yolluyoruz."

"Bu yaşına kadar o inattan, o iradede, o ısrardan bahsetmek gerekir. Ben cezaevinden çıktıktan sonra görüştüm. Ama ayak üstüydü... çok sohbet edememiştik. Beykoz'da karşılaştığımızda cüzdanından çıkarıp bana bin lira verdi. Ben de yoldaş bunu kime vereyim dedim. Niye bunu bana verdiniz? Dedi ki yoldaş, bunu sana veriyorum, sen on bir yılını verdin, ben bin lira vermişim çok mu, bu senin için istediğin gibi bunu kullan, dedi. Böyle de fedakar bir yoldaşı.

İşçi sınıfının yiğit bir neferiydi. Mücadelenin içinde pişerek geldi. Hep Leninist Partinin yanında oldu, yöresinde oldu, içinde oldu. Onun için yoldaşımızı ölümsüzleşenler kervanına gönderirken onun yoldaşı olmaktan onurluyuz, gururluyuz."

Caracas Günlükleri - 4

"Anti Emperyalist Mücadele ve Kadın Hareketi"

Bugün 21 Ekim... Konferanslar günü... Sabah erken saatte Bolívar Plaza'da başlayan güne 2 konferans sığdıracağız. İlk önce Simon Bolívar Meydanı'nda Simon Bolívar anıtına çiçek koyarak saygı duruşunda bulunuyoruz.

Burası, hükümet binalarının olduğu bir bölge, şehrin tarihi merkezi. Konferans için bize ayrılan salon da Casa Amarilla'da, Sarı Ev... Gerçekten ismi gibi, içinde büyük büyük salonları barındıran sarı bir bina. 19. yüzyıldan kalma bu bina ilk olarak hapisane, sonra da belediye binası olarak kullanılmış. Başkanların konutu olmuş ve 1912'de Dışişleri Bakanlığı olarak kullanılmış. Bugün ise uluslararası ilişkiler merkezi olarak kullanılıyor ve Ulusal Tarihi Anıt olarak ilan edilmiş durumda.

Heyecan verici bir gündü. Dünya Anti-Emperyalist Platformu'nun kadın kolu olan Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu, bir deklarasyonla kurulduğunu resmen açıklayacaktı. Casa Amarilla'nın Konferans Salonunda gerçekleşecek konferans öncesi pasaportlarımızı verip çeviri cihazlarımızı aldık.

Kısa bir müzik dinletisi ile başladı etkinlik. Farklı yaş gruplarından oluşan bir rock müzik grubu "İktidar Halka" diyerek ritmik bir parça söyledi.

Günün ilk konferansı kadınlardı. Kadın Platformu, "Anti Emperyalist Mücadele ve Kadın Hareketi" temasıyla düzenlediği konferansa Latin Amerika, Asya, Afrika ve Avru-

pa'dan kadın örgütleri temsilcileri, komün üyeleri ve parlamenterlerin de aralarında olduğu 100'den fazla kadın katıldı ve küresel savaş karşısında kadınların karşı karşıya olduğu gerçeklerle kadın kurtuluş hareketinin görevleri üzerine konuşmalar yaptı. Kadınlar, emperyalizme karşı mücadelede yer alma konusunda hemfikirli.

Konuşmacılar arasında Venezuela Ulusal Meclisi eski İkinci Başkan Yardımcısı ve Simón Bolívar Enstitüsü'nün şu anki başkanı Blanca Eekhout, Venezuela Ulusal Meclisi ve Venezuela Ulusal Yerli Konseyi üyesi Noelí Pocaterra, Küba Sinematografik Sanat ve Endüstri Enstitüsü Direktörü Lázara Lizette Vila Espina, Venezuela Komünist Partisi (PCV) Örgüt Sekreteri Luisa González, El Panal Komünü'nden Anacaona Marin, Ulusal Anayasa Meclisi eski Birinci Başkan Yardımcısı ve mevcut Milletvekili Tania Diaz, Venezuela Birleşik Sosyalist Partisi (PSUV) Kadın Sekreterliği Başkan Yardımcısı ve Milletvekili Diva Guzman, eski Kadın ve Cinsiyet Eşitliği Bakanı ve mevcut Milletvekili Asia Villegaz, Uluslararası Dayanışma Komitesi ve Barış (COSI) Venezuela temsilcisi Úrsula Aguilera, Venezuela'nın Orta Bölgesi'ndeki Kolombiya Komünist Partisi (PCC) Başkanı Amina Beleño Gómez, Arjantin'den Kurtuluş Partisi (PL) Genel Sekreteri Irina Santesteban ve Medya ve İletişim Kolektifleri Ağı üyesi Ayelen Correa, Yunanistan'dan Devrimci Teori Grubu'ndan Materi Panagiota ve tabi biz

Türkiye'den Emekçi Kadınlar (EKA)... Çok geniş katımlı ve çok güçlü bir bileşen... Buraya bizzat gelemeyip video mesaj gönderen Büyük Britanya Komünist Partisi-Marksist-Leninist (CPGB-ML) temsilcisi Joti Brar ve Belçika Komünist Partisi Siyasi Bürosu üyesi Yannick Vanonckelen da video sunumlarıyla konferansa katıldı. Bunların yanı sıra Kenya Devrimci Kadınlar Birliği (RWL) ve G.Kore Halk Demokrasi Partisi (PDP) adına da açıklamalar okundu.

Konferansın moderatörlüğünü PDP'li kadınlar üstlenmişti. İlk konuşmayı yapan Blanca Eekhout, "Emperyalizme karşı mücadeleyi sürdürmek için kadınların öncü bir rol üstlenmesi gerektiğine inanıyorum" diyerek, bu mücadelenin sınıf mücadelesinin bayrağını kadınlardan alan sözde 'feminizm' yoluyla yapılması gerektiğini vurguladı. Yerli bir kadın olan Noelí Pocaterra da "Yerli halklar sadece Venezuela'da değil, büyük anavatanımızda, Amerika Birleşik Devletleri'nde, Kanada'da ve dünyanın her yerinde var. Mücadeleyi sürdürmek için uluslararası düzeyde koordinasyon sağlıyoruz ve yerli halkların sahip olduğumuz sessiz silahları kullanarak vatanımızı nasıl savunabileceğini göstermek için ön saflarda birlikte duracağız" dedi.

Sözü Kübalı 70'li yaşlarında bir kadın olan Lázara Lizette Vila Espina aldı ve özgür, bağımsız, egemen ve bilinçli bir Küba'ya güvenme çağrısı yaptı, "Emperyalizm, başarılarımızı bozmak ve sahte özgürlük kisvesi altında eski masallara geri dönmek

"Bu tarihi dönüm noktasında, dünyanın emekçi kadınlarının bir araya gelerek kadınların enternasyonalizminin ortak ideolojik ipliğini örmeleri büyük önem taşıyor. Burada bir araya gelmek, bu mücadelenin daha da ileriye gideceği anlamına geliyor."

istiyor, ancak biz geri adım atmayacağız. Anti emperyalist Kübalı kadınların kucaklaması Filistin'e, Venezuela'ya ve kadınların, kızların, erkeklerin ve erkek çocukların acı çektiği tüm yerlere ulaşıyor." dedi.

Luisa González de "Ataerkillik bağımsız bir sistem değil, sermayenin silahlı koludur. Mücadelemiz aynı zamanda bir sınıf mücadelesi, anti emperyalist bir mücadele ve kadınların gerçek kurtuluşu için bir mücadeledir. Mücadelemiz çalışan erkeklerle, sınıf yoldaşlarımıza karşı değil, hem kadınları hem de erkekleri ezen sisteme karşıdır. Feminizm, ikimizin de aynı baskı altında yaşadığımızı kabul eden ve özgürlük için birlikte hareket eden bir hareket olarak anlaşılmalıdır" dedi.

Ziyaret ettiğimiz El Panal Komününden Anacaona Marin ise "Mücadele somutlaştırılmalı, beden beden, sokak sokak, ev ev, adım adım, aile aile ve çocuk çocuk gerçekleştirilmelidir. Orada, Vietnamlı kadınlar ve büyük müttefikimiz gibi, toprağı sürerek, çocukları kucaklayarak, omuzlarımızda tüfeklerle, 'işte direniş, işte özgürlük, işte politik, aktif ve ideolojik irade' diyerek önemli mesajlar verebiliriz." dedi.

Venezuelalı kadınların konuşmalarının ardından Latin Amerika ülkelerinden kadınlar söz almaya devam etti. Ülkelerinde kadınların koşullarından ve emperyalizmin sorunlarından bahseden kadınlar, birlikte mücadelenin gerekliliği vurgusu yaptılar. Yeniden söz alan Venezuelalı kadınlar ülkelerindeki kadınların konumlarından ve başarılarından bahsetti.

Video ile mesaj gönderen Joti Brar da "Venezuela, harekete geçirilmiş işçi sınıfı kadınlarının gücü ve önemini güçlü bir örneğidir. Venezuela'nın emperyalistlerin saldırılarına, sabotajlarına ve ekonomik savaşına karşı güçlü durmasını sağlayan şeyin komünler ve bunları kuran ve sürdüren kadınlar

olduğuna eminim. 25 yıllık saldırılara rağmen Venezuela ayakta kaldı. Ancak emperyalistler pes etmiyor, aksine saldırılarını ikiye katlıyorlar. Venezuela'nın iyi örneğini yok etmek ve petrolünün kontrolünü geri almak istiyorlar, özellikle de Orta Doğu'daki hakimiyetlerini kaybetmekte oldukları şu anda. Venezuela, kararlı ve militan kadınlar tarafından inşa edilen ve savunulan işçi sınıfı toplulukları sayesinde ayakta kalıyor." dedi.

Yannick Vanonckelen video mesajında ise dünyanın her yerindeki kadınların mücadelesine değinerek Rosa Luxemburg'dan Lyudmila Pavlichenko'ya, Cezayir'in Algeria Laya'sından günümüzün belgesiz kadın işçilerine kadar, komünizmin tarihinin aynı zamanda mücadele eden kadınların tarihi olduğunu vurguladı.

Kenya Devrimci Kadınlar Birliği (RWL) de yazılı bir açıklama göndererek "Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu sadece bir örgüt değildir. Bu bir silahtır, dayanışma silahı, birlik silahı, devrim silahı. Bu, Afrika'daki kadın köylülerin mücadeleleriyle birleştirecektir. Siyonist işgale direnen Filistinli kadınların mücadelelerini, yaptırımlara direnen Venezuelalı kadınların mücadeleleriyle birleştirecektir. Kıtık ve savaş içindeki Sudanlı kadınların mücadelelerini, ablukaya direnen Kübalı kadınların mücadeleleriyle birleştirecektir. Kadınların gücünün güçlü bir akımını oluşturacaktır. Anti emperyalist direnişin güçlü bir akımını oluşturacaktır." dedi.

EKA olarak biz de "Bu tarihi dönüm noktasında, dünyanın emekçi kadınlarının bir araya gelerek kadınların enternasyonalizminin ortak ideolojik ipliğini örmeleri büyük önem taşıyor. Burada bir araya gelmek, bu mücadelenin daha da ileriye gideceği anlamına geliyor." diyerek Filistin'den Kürdistan'a kadar işgal ve savaşlara karşı

mücadeleyi büyüttüğümüzü, enternasyonal bir kadın örgütünün bu mücadelede ne kadar önemli olduğunu düşündüğümüzü dile getirdik.

Materi Panagiota da birkaç ay önce Gençlik Platformu'nun kurulmasının ardından bugün de Kadın Platformu'nun kurulduğunu hatırlatarak feminizmin kadınlar ve erkekler arasındaki ilişkileri böldüğünü, bireye ve kültüre odaklanarak birliğin acil olarak gerekli olduğu böylesi anlarda harekette yapay bölünmeler yarattığını söyledi, bu ideolojik yapılaşmalara karşı da mücadele etmek gerektiğini vurguladı. PDP yaptığı yazılı açıklamasında da yazılı bir açıklamada, 3. Dünya Savaşının rüzgarlarının dört bir yanda estiğini söyleyerek, "Dünya Anti-Emperyalist Kadın Platformu'nun başlatılmasıyla, kadın haklarının ihlali ve onurun yok edilmesinin temel nedenleri olan emperyalizm ve faşist uşaklara karşı çıkacak, emperyalist ve revizyonist güçlerin sözde 'kadın hakları savunuculuğu' adlı sahte propagandasını ifşa edip yok edeceğiz. Küresel bağımsızlık, kalıcı barış ve gerçek cinsiyet eşitliğini sağlamak için dünya anti emperyalist birleşik cephesinde sıkı bir şekilde birleşeceğiz. Devrimci arabayı süren iki tekerlekten biri olarak biz kadınlar, kendi gücümüz ve mücadelemizle kadınlara değer veren ve saygı duyan yeni bir dünya ve yeni bir halk merkezli toplumun inşasını hızlandıracaktır." dedi.

Konferansın sonunda Dünya Anti Emperyalist Kadınlar Platformu'nun kuruluş bildirgesi okundu ve dünyanın dört bir yanından gelen kadınlar hep bir ağızdan haykırdı: **"Birleşen kadınlar asla yenilmez!"**

Yorulmuştuk. Ardi ardına İspanyolca ve İngilizce konuşmalar, çeviri sorunları derken verilen öğle yemeği arası oldukça iyi geldi. Bizi yine Latin Amerika mutfağına özgü değişik yemekler ve serinletici içecekler bekliyordu.

devam edecek...